

Sách Giô-ên và Giáo Hội Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy La-ô-đi-xê - Số Ba Mười Một

Jeff Pippenger

2026-01-18

Số ba mươi một

Ba sự ứng nghiệm về Đấng Mê-si cuối cùng được trình bày trong sách Ma-thi-ơ xác định ba yếu tố của mốc luật ngày Chủ nhật; đó là sự tàn lạc của dân Đức Chúa Trời tại thời điểm luật ngày Chủ nhật, như được tiêu biểu bởi sự tàn lạc của bầy nhỏ vào ngày 22 tháng 10 năm 1844 và sự tàn lạc của các môn đồ tại thập tự giá. Cả hai sự tàn lạc đều tương ứng với luật ngày Chủ nhật. Liên hệ với Ga-li-lê, vốn là biểu tượng của một bước ngoặt tiên tri, những người đã ở trong bóng tối cho đến khi có luật ngày Chủ nhật sẽ được gọi ra khỏi bóng tối. Những người ấy là bầy chiên khác của Đức Chúa Trời, những người làm công giờ thứ mười một, những người được đánh thức về vấn đề tranh cãi liên quan đến ngày Sa-bát khi họ được gọi ra khỏi Ba-by-lôn. Việc họ được gọi ra khỏi Ba-by-lôn là giai đoạn thứ hai của sự phán xét, vốn khởi đầu tại nhà Đức Chúa Trời, và rồi tại mốc luật ngày Chủ nhật sẽ đối diện với những người ở bên ngoài Giê-ru-sa-lem.

Dấu mốc Thiên Sai thứ mười là sự tàn lạc thời Luật Chủ nhật.

Nhưng mọi điều ấy đã xảy ra, để lời Kinh Thánh của các tiên tri được ứng nghiệm. Bầy giờ tắt cả các môn đệ đều bỏ Ngài và chạy trốn. Ma-thi-ơ 26:56.

Dự đoán

Hỡi gươm, hãy thức dậy chống lại người chần của ta, và chống lại người thân cận của ta, Chúa của muôn đạo binh phán: Hãy đánh người chần, thì bầy chiên sẽ tan tác; và ta sẽ giơ tay chống lại những kẻ nhỏ bé. Xa-cha-ri 13:7.

"Chẳng bao lâu nữa, chúng ta sẽ bị tàn lạc khắp nơi, và những việc chúng ta làm phải được thực hiện nhanh chóng." Nền tảng của Giáo dục Cơ Đốc, 535.

Sắp đến lúc chúng ta sẽ bị chia lìa và tàn mác, và mỗi người trong chúng ta sẽ phải đứng vững mà không có đặc ân được thông công với những người có cùng đức tin quý báu; và làm sao bạn có thể đứng vững, trừ phi Đức Chúa Trời ở bên bạn, và bạn biết rằng Ngài đang dẫn dắt và hướng dẫn bạn? Review and Herald, ngày 25 tháng 3, 1890.

Dấu mốc Mê-sia thứ mười một là sự kêu gọi dân ngoại

Để ứng nghiệm lời đã phán bởi nhà tiên tri Ê-sai rằng: “Đất Sa-bu-lôn và đất Nép-ta-li, theo đường biển, bên kia sông Giô-đanh, Ga-li-lê của các dân ngoại; Dân ngồi trong tối tăm đã thấy ánh sáng lớn; và trên những kẻ ngồi trong miền và trong bóng của sự chết, ánh sáng đã bùng lên.” Ma-thi-ơ 4:14-16.

Dự đoán

Tuy nhiên, sự u ám sẽ không như khi trước trong cơn hoạn nạn: thuở ban đầu Ngài đã khiến đất Zebulun và đất Naphtali chịu khổ một cách nhẹ; nhưng về sau Ngài đã khiến nơi ấy chịu hoạn nạn nặng nề hơn dọc theo con đường ven biển, bên kia sông Jordan, tại Galilê của các dân ngoại. Dân đi trong tối tăm đã thấy một ánh sáng lớn; những kẻ cư ngụ trong xứ bóng của sự chết, trên họ ánh sáng đã chiếu soi. Ê-sai 9:1, 2.

Khi luật Chủ nhật được ban hành, mưa rào cuối mùa sẽ được tuôn đổ không chừng mực và dân ngoại sẽ thấy ánh sáng lớn. Sự bắt bớ sẽ làm các tín hữu tản lạc và khiến sứ điệp được lan rộng.

'Họ sẽ nộp các người cho các hội đồng, ... và cả trước các quan tổng trấn và các vua, các người sẽ bị điệu đến vì có Ta, để làm chứng cho họ và cho các dân ngoại.' Ma-thi-ơ 10:17, 18, R. V. Sự bắt bớ sẽ truyền bá ánh sáng. Các đầy tớ của Đấng Christ sẽ bị đưa ra trước những người quyền thế của thế gian, mà nếu không vì việc này, có lẽ họ chẳng bao giờ nghe Tin Lành. Lẽ thật đã bị trình bày sai lệch với những người ấy. Họ đã nghe những cáo buộc sai trái về đức tin của các môn đồ Đấng Christ. Thường thì phương tiện duy nhất để họ biết bản chất thật của đức tin ấy là lời chứng của những người bị đưa ra xét xử vì đức tin của mình. Khi bị thẩm vấn, họ buộc phải trả lời, và các quan toà phải lắng nghe lời chứng được trình bày. Ân điển của Đức Chúa Trời sẽ được ban cho các đầy tớ Ngài để ứng phó với tình thế cấp bách. 'Sẽ được ban cho các người,' Chúa Giê-su phán, 'ngay trong giờ đó điều các người phải nói. Vì chẳng phải các người nói, nhưng là Thánh Linh của Cha các người nói trong các người.' Khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời soi sáng tâm trí các đầy tớ Ngài, lẽ thật sẽ được trình bày trong quyền năng và sự quý báu thiêng liêng của nó. Những kẻ khước từ lẽ thật sẽ đứng ra cáo buộc và đàn áp các môn đồ. Nhưng giữa mất mát và đau khổ, thậm chí cho đến chết, con cái của Chúa phải bày tỏ sự nhu mì của Đấng làm gương thiêng liêng của họ. Như thế sẽ thấy được sự tương phản giữa các tay sai của Sa-tan và những người đại diện cho Đấng Christ. Đấng Cứu Thế sẽ được tôn cao trước mặt các nhà cầm quyền và dân chúng.

Các môn đồ chưa được ban cho lòng can đảm và sự kiên cường của các vị tử đạo cho đến khi ân điển ấy trở nên cần thiết. Bấy giờ lời hứa của Đấng Cứu Chuộc được ứng nghiệm. Khi Phi-e-rơ và Giăng làm chứng trước Thượng Hội Đồng, người ta "lấy làm lạ; và họ nhận biết rằng họ đã từng ở với Đức Chúa Jêsus." Công Vụ 4:13. Về Ê-tiên có chép rằng "hết thầy người ngồi trong hội đồng, nhìn chăm chú người, thấy mặt người như mặt một thiên sứ." Người ta "không thể chống cự sự khôn ngoan và Thánh Linh bởi đó người nói." Công Vụ 6:15, 10. Còn Phao-lô, khi viết về phiên xử của chính mình tại tòa án của Sê-sa, nói rằng, "Trong lần biện hộ thứ nhất của tôi, chẳng có ai đứng về phía tôi, nhưng hết thầy đều lia bỏ tôi.... Nhưng Chúa ở bên tôi và thêm sức cho tôi; để nhờ tôi, sứ điệp được rao truyền trọn vẹn, và hết thầy dân ngoại đều được nghe; và tôi đã được cứu khỏi miệng sư tử." 2 Ti-mô-thê 4:16, 17, R. V.

"Các tôi tớ của Đấng Christ không được chuẩn bị một lời biện hộ soạn sẵn để trình bày khi bị đưa ra tòa. Sự chuẩn bị của họ phải được thực hiện mỗi ngày bằng việc tích lũy những lẽ thật quý báu của Lời Đức Chúa Trời, và qua sự cầu nguyện làm vững mạnh đức tin của họ. Khi họ bị đưa ra tòa, Đức Thánh Linh sẽ nhắc họ nhớ lại chính những lẽ thật cần thiết." *The Desire of Ages*, 354, 355.

Sự phán xét bắt đầu từ nhà Đức Chúa Trời vào 11/9 và kết thúc khi có luật ngày Chủ nhật, khi ấy sự phán xét chuyển sang bày chiêng khác của Đức Chúa Trời ở bên ngoài nhà Đức Chúa Trời.

Dấu mốc Mêsia thứ mười hai là sự phán xét cho các dân ngoại.

Để ứng nghiệm lời đã phán bởi tiên tri Ê-sai, rằng: Đây là tôi tớ của ta, đáng ta đã chọn; người yêu dấu của ta, người mà linh hồn ta lấy làm đẹp lòng: Ta sẽ đặt Thần của ta trên người, và người sẽ đem công lý đến cho các dân ngoại. Người sẽ không tranh cãi, cũng không kêu la; ngoài đường phố chẳng ai nghe tiếng người. Cây sậy bị giập, người sẽ chẳng bẻ gãy; tim đèn còn khói, người sẽ chẳng dập tắt, cho đến khi người làm cho công lý toàn thắng. Và trong danh người, các dân ngoại sẽ trông cậy. Ma-thi-ơ 12:17-21.

Dự đoán

Này là tôi tớ của ta, người mà ta nâng đỡ; là người được ta chọn, lòng ta ưng ý nơi người; ta đã đặt Thần Khí ta trên người: người sẽ đem công lý đến cho các dân ngoại. Người sẽ không kêu la, không lên tiếng, cũng không làm cho ai nghe tiếng mình ngoài đường. Cây sậy bị giập, người chẳng bẻ gãy; bắc đèn còn khói, người không dập tắt: người sẽ làm cho công lý được bày ra trong lẽ thật. Người sẽ không mỏi mệt, cũng không nản lòng, cho đến khi người thiết lập công lý trên đất; các hải đảo sẽ trông đợi luật pháp của người. Ê-sai 42:1-4.

Sự khép lại của cuộc phán xét đối với nhà Đức Chúa Trời bắt đầu vào tháng 7 năm 2023, khi một tiếng nói vang lên trên các con phố nơi Mô-i-se và Ê-li nằm chết trong một thung lũng đầy những bộ xương khô. Khi tiếng nói ấy được nghe thấy, cuộc phán xét đối với nhà Đức Chúa Trời bắt đầu khép lại và tiến tới cuộc phán xét dân ngoại. Có mười hai sự ứng nghiệm mang tính Mê-si trong sách Ma-thi-ơ, xác định những cột mốc chính trong phong trào cải cách của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Mười hai cột mốc ấy được tiêu biểu bởi Đấng Mê-si. 1989; 1996; 9/11, 2001; ngày 18 tháng 7 năm 2020; tháng 7 năm 2023; 2024; Tiếng kêu nửa đêm; sự phân tách các thầy tế lễ; và Luật Chủ Nhật đều được xác định, trong đó 9/11 có chứng cứ nội bộ và bên ngoài, còn Luật Chủ Nhật có chứng cứ nội bộ về sự tản lạc, rồi đến hai chứng nhân của thời kỳ phán xét dành cho những người thợ giờ thứ mười một. Chín cột mốc của phong trào cải cách của một trăm bốn mươi bốn nghìn được xác định trực tiếp trong sách Ma-thi-ơ.

Ma-thi-ơ là Anpha của Tân Ước và Khải Huyền là Ômêga. Ma-thi-ơ là một kiệt tác tiên tri mà ý nghĩa đã được niêm phong cho đến những ngày sau rốt. Nó chứa đựng mười hai chương Ômêga, tương ứng với Anpha của Sáng thế ký (các chương 11–22). Là Anpha đối với Khải Huyền, nó song song với mối tương quan linh hứng giữa Đa-ni-ên và Khải Huyền. Những gì được bày tỏ về hai sách Đa-ni-ên và Khải Huyền liên quan đến mối tương quan tiên tri của chúng cũng sẽ đúng với mối tương quan giữa Ma-thi-ơ và Khải Huyền. Những điều chúng ta đã được cho biết theo hướng đó sẽ tương đương với:

Trong sách Ma-thi-ơ, cùng một mạch lời tiên tri được tiếp tục như trong sách Khải Huyền.

"Khải Huyền là một quyển sách được niêm phong, nhưng cũng là một quyển sách mở. Nó ghi lại những sự kiện kỳ diệu sẽ diễn ra trong những ngày cuối cùng của lịch sử trái đất này. Những giáo huấn của quyển sách này là rõ ràng, chứ không huyền bí và khó hiểu. Trong đó, cùng một dòng tiên tri được tiếp nối như trong sách Đa-ni-ên. Một số lời tiên tri Đức Chúa Trời đã lặp lại, qua đó cho thấy rằng chúng cần được coi trọng. Chúa không lặp lại những điều không mấy hệ trọng." Manuscript Releases, tập 9, 8.

Sách Ma-thi-ơ đi theo "cùng một mạch lời tiên tri" như sách Khải Huyền và Đa-ni-ên, và điều đó được đưa tới chỗ trọn vẹn trong sách Khải Huyền, vì từ "complement" có nghĩa là sự trọn vẹn.

"Trong sách Khải Huyền, mọi sách trong Kinh Thánh đều hội tụ và kết thúc. Ở đây là phần bổ sung cho sách Đa-ni-ên. Một cuốn là lời tiên tri; cuốn kia là sự mặc khải. Quyển sách bị niêm phong không phải là Khải Huyền, mà là phần lời tiên tri của Đa-ni-ên liên quan đến những ngày sau rốt. Thiên sứ phán: 'Còn người, hỡi Đa-ni-ên, hãy đóng lại những lời này và niêm phong sách, cho đến thời kỳ cuối cùng.' Đa-ni-ên 12:4." Công vụ các Sứ đồ, 585.

Ma-thi-ơ, Đa-ni-ên và Khải Huyền là cùng một cuốn sách.

"Sách Đa-ni-ên và sách Khải Huyền là một. Một sách là lời tiên tri, sách kia là sự mặc khải; một sách bị niêm phong, sách kia được mở ra. Giăng đã nghe những điều mâu nhiệm mà các tiếng sấm phán ra, nhưng ông được truyền không được viết chúng." Chú giải Kinh Thánh của Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy, tập 7, 971.

Tôi thấy cần thiết dành thời gian để đặt sách Ma-thi-ơ vào bối cảnh, qua đó có thể nhấn mạnh ý nghĩa tiên tri của việc Phi-e-rơ ở Sê-sa-rê Phi-líp trước khi tôi đưa việc nghiên cứu trở lại sách Giô-ên. Tôi sẽ cố gắng tóm tắt những nhận xét của mình về sách Ma-thi-ơ nhằm minh họa ý nghĩa tiên tri to lớn của Phi-e-rơ tại Sê-sa-rê Phi-líp, tức là Panium trong Đa-ni-ên 11:13-15.

Sách Ma-thi-ơ được cấu trúc dựa trên ba tuyến tiên tri riêng biệt. Tuyến thứ nhất là mười chương đầu; tuyến thứ hai là mười hai chương tiếp theo, sau đó là tuyến thứ ba gồm sáu chương. Mười chương đầu tượng trưng cho thiên sứ thứ nhất của Khải Huyền đoạn 14, mười hai chương kế tiếp tượng trưng cho thiên sứ thứ hai của Khải Huyền đoạn 14, và sáu chương cuối cùng tượng trưng cho thiên sứ thứ ba của Khải Huyền đoạn 14. Tôi chưa chứng minh rõ ràng nhận định này, nhưng việc đó có thể dễ dàng thực hiện. Trước khi làm điều đó, tôi muốn tiếp tục phác những nét lớn hơn trên bức tranh của sách Ma-thi-ơ.

Dòng thứ hai của các chương mười một đến hai mươi hai được đại diện bởi thiên sứ thứ hai, và thiên sứ thứ hai luôn chỉ ra một sự nhân đôi, vì Babylon đã sụp đổ, đã sụp đổ. Các chương mười một đến hai mươi hai của Sáng Thế Ký trình bày lời hứa, rồi đến giao ước ba bước của Đức Chúa Trời với một dân được chọn qua tổ phụ Abram. Câu trung tâm nhất của mười hai chương đó xác định "cắt bì" là dấu hiệu của giao ước, và điều ấy được thiết lập ở bước thứ hai trong ba bước. Câu trung tâm nhất của dòng giao ước song song trong sách Matthew là khi tên của Simon Barjona được đổi thành Peter.

Và Ta cũng nói với người: người là Phê-rô; và trên tảng đá này Ta sẽ xây Hội Thánh của Ta; các cửa âm phủ sẽ không thắng nổi Hội Thánh ấy. Mát-thêu 16:18.

Tên của Phê-rô tượng trưng cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người, và ông đại diện cho nhóm người đặt đức tin của mình dựa trên việc nghe sứ điệp của Đấng Christ. Không chỉ là sứ điệp về Chúa Giêsu, mà là sứ điệp mà Chúa Giêsu xác nhận là do chính Chúa đã ban cho Phê-rô.

Ngài phán cùng họ rằng: Còn các người thì nói Ta là ai?

Và Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: "Thầy là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống." Và Chúa Giê-xu đáp lại và phán cùng người rằng,

Phước cho ngươi, Si-môn Ba Giô-na: vì chẳng phải thịt và huyết đã bày tỏ điều ấy cho ngươi, nhưng là Cha Ta ở trên trời. Ma-thi-ơ 16:15-17.

Đức tin của Phi-e-rơ dựa trên việc Chúa Giê-su trở thành Đấng Christ—Đấng Mê-si. Tên của Phi-e-rơ được đổi, như tên của Áp-ram cũng từng được đổi để đánh dấu một mối quan hệ giao ước, và tên ông tương ứng với con số 144.000, và ngay trong chính câu đó, cuộc đại tranh chấp được xác định là một Tầng Đá, là nền tảng của một hội thánh, sẽ thắng hơn các hội thánh của địa ngục. Một trăm bốn mươi bốn nghìn là sự bày tỏ cuối cùng của một dân giao ước được chọn, và Phi-e-rơ đại diện cho nhóm ấy.

Phê-rô cũng đồng thời đại diện cho Hội Thánh Cơ Đốc đầu tiên, Hội Thánh của các môn đồ, vì đó là bối cảnh lịch sử nơi Đấng Christ đặt nền móng cho Hội Thánh của Ngài. Đấng Christ là nền tảng và Ngài cũng là viên đá chóp đỉnh, còn Phê-rô là biểu tượng của tân nương Cơ Đốc đầu tiên và tân nương Cơ Đốc cuối cùng. Vì vậy, Phê-rô vừa là biểu tượng Alpha vừa là biểu tượng Ô-mê-ga trong một câu.

Câu ấy là câu trung tâm của mười hai chương đại diện cho sứ điệp của thiên sứ thứ hai, và Peter “đóng vai kép” vừa là cô dâu đầu tiên vừa là cô dâu cuối cùng. Cô dâu cuối cùng sẽ ở trong một cuộc chiến với hội đường của Sa-tan, và cô dâu cuối cùng sẽ gồm hai nhóm. Một nhóm là một trăm bốn mươi bốn nghìn; nhóm kia là đám đông lớn. Đám đông lớn được đại diện bởi Smyrna và nhóm một trăm bốn mươi bốn nghìn được đại diện bởi Philadelphia.

Một trăm bốn mươi bốn nghìn người là những người Philadelphia, và việc đổi tên của Phi-e-rơ ở câu mười tám tượng trưng cho việc đóng ấn cho một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Ông là biểu tượng cho những người được đóng ấn, và trong câu ấy, câu trung tâm của mười hai chương về giao ước, ông tương ứng với câu trung tâm trong mười hai chương của Sáng Thế Ký, nơi phép cắt bì được xác định là dấu hiệu. Các chương mười một đến hai mươi hai của Khải Huyền cung cấp dòng thứ ba cho mười hai chương lời chứng về giao ước, và câu trung tâm của mười hai chương ấy xác định cuộc hôn nhân của dân phụ trong Khải Huyền mười bảy với các vua trên đất.

Và con thú đã có, mà hiện không có, chính nó là con thú tám, và là một trong bảy, và đi vào chôn hu mất. Khải Huyền 17:11.

Câu này liên quan đến việc xác định sự sụp đổ cuối cùng của Ba-by-lôn lớn, và sự sụp đổ đầu tiên của Ba-bên đã diễn ra trong chương thứ nhất của dòng giao ước mười hai chương của Sáng Thế Ký. Phê-rô đại diện cho một trăm bốn mươi bốn nghìn trong câu trung tâm, câu này tương ứng với câu trung tâm của Sáng Thế Ký. Trong câu trung tâm của Khải Huyền, sự sụp đổ của Ba-by-lôn lớn đưa câu chuyện về Nim-rót, thợ săn vĩ đại của Ba-bên, đến hồi kết.

Các câu trung tâm của từng trong ba dòng tiên tri này chỉ ra hoặc dấu ấn của Đức Chúa Trời, hoặc dấu của con thú. Giao ước về sự chết của Ba-by-lôn khởi đầu trong Sáng thế ký đạt đến hồi kết trong Khải Huyền. Qua đó, nó đặt một điểm khởi đầu và một điểm kết thúc cho cả ba dòng, khi chúng được đem lại với nhau, dòng trên dòng. Chỗ mà Phi-e-rơ được dùng làm biểu tượng cho

cuộc đại tranh chấp giữa Đá Tảng và các cửa âm phủ chính là sứ điệp của thiên sứ thứ hai, vì sứ điệp của thiên sứ thứ hai là: Ba-by-lôn đã đổ (Nim-rôt) đã đổ (con điếm của Rô-ma). Dòng thứ hai trong ba dòng của Ma-thi-ơ là sứ điệp của thiên sứ thứ hai, vì nó chỉ ra hai lần Ba-by-lôn sa ngã. Nó trình bày một cuộc hôn nhân giả mạo ngay tại nơi hôn nhân thật được viên thành, là tại luật ngày Chủ nhật. Nó trình bày con số "8" như một sự giả mạo đối với dân sự của Đức Chúa Trời, tức "tám" thật. Giáo hoàng quyền cũng được khắc họa là giả mạo Đức Chúa Trời, vì nó đã có, hiện vẫn có, và sẽ trở dậy. Nó trở dậy, ngay tại nơi cờ hiệu được giương lên, tức là luật ngày Chủ nhật.

Trong sách Ma-thi-ơ có mười hai sự ứng nghiệm về Đấng Mê-si, và trong Cựu Ước có từ ba trăm đến năm trăm lời tiên tri về Đấng Mê-si. Ma-thi-ơ ghi nhận mười hai sự ứng nghiệm được xác định trực tiếp, vượt xa ba sách Tin Lành còn lại. Mười hai sự ứng nghiệm ấy tương ứng với chín cột mốc riêng biệt trong phong trào cải cách của một trăm bốn mươi bốn nghìn. Số chín tượng trưng cho sự trọn vẹn, vì không có chữ số nào vượt quá "chín"; mọi con số sau "chín" chỉ dùng chín chữ số từ một đến chín cùng với số không. Chín là sự viên mãn. Trong số chín cột mốc ấy, có hai cột mốc có nhiều hơn một sự ứng nghiệm theo Ma-thi-ơ. Sự kiện 9/11 có hai, và luật ngày Chủ nhật có ba.

Thời kỳ tận cùng vào năm 1989, sự chính thức hóa sứ điệp vào năm 1996, tiếp theo là 9/11, tiếp theo là sự thất vọng ngày 18 tháng 7 năm 2020, tiếp theo là tiếng kêu trong đồng vắng vào tháng 7 năm 2023, điều đó dẫn đến sự phục sinh vào năm 2024, dẫn đến Tiếng Kêu Nửa Đêm, tiếp theo là sự tách biệt các thầy tế lễ, sự kiện này đạt đến đỉnh điểm tại luật Chủ nhật. Chín cột mốc, trong đó có một cột mốc có hai nhân chứng và một cột mốc có ba nhân chứng; 9/11 có hai và luật Chủ nhật có ba. Điều này có nghĩa là trong dòng cải cách của một trăm bốn mươi bốn nghìn người, hai nhân chứng của 9/11 cho đến ba nhân chứng của luật Chủ nhật đánh dấu thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn người. Mười hai cột mốc ăn khớp với mọi phong trào cải cách, và qua đó, chúng nhấn mạnh và xác định thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn người từ 9/11 cho đến luật Chủ nhật.

Bằng cách làm như vậy, nó xác định hai chứng nhân tại 9/11 và ba chứng nhân tại luật ngày Chủ nhật. Hai chứng nhân tại 9/11 là sứ điệp của thiên sứ thứ hai và ba chứng nhân tại luật ngày Chủ nhật là sứ điệp của thiên sứ thứ ba. Vì vậy, dòng được tạo ra từ các sự ứng nghiệm các lời tiên tri về Đấng Mê-si do Ma-thi-ơ ghi lại tách riêng và làm nổi bật thời kỳ ấn chứng, đồng thời xác định thiên sứ thứ hai là Alpha cho lịch sử của thời kỳ ấn chứng, và thiên sứ thứ ba là Omega. Điều đó có nghĩa thời kỳ ấn chứng được kẹp giữa số hai và số ba, qua đó đặt số hai mươi ba, một biểu tượng của sự chuộc tội, lên trên toàn bộ lịch sử của sự ấn chứng.

Trong sách Ma-thi-ơ có ba dòng tiên tri, lần lượt đại diện cho thiên sứ thứ nhất, thứ hai và thứ ba, và mười hai chương trong dòng thứ hai của sách Ma-thi-ơ đại diện cho giao ước với một trăm bốn mươi bốn nghìn, vì đó là Omega đối với giao ước Anpha của Sáng Thế Ký với Áp-ram. Điều này cũng có nghĩa là, với tư cách là thiên sứ thứ hai, khi Phi-e-rơ đồng thời đại diện cho cả cô dâu Cơ Đốc đầu tiên và cuối cùng, sự nhân đôi của Phi-e-rơ xác lập đòi hỏi mang tính tiên tri về một sự nhân đôi ở thiên sứ thứ hai. Theo lời chứng của ba nhân chứng, con số mười hai là sợi dây buộc ba dòng gồm mười hai chương lại với nhau, nên khi chúng ta tìm thấy một lần xuất hiện khác của con số mười hai trong sách Ma-thi-ơ, nó phải tương ứng với những con số mười hai khác trong sách

Ma-thi-ơ.

Mười hai chương của Ma-thi-ơ, bắt đầu với con số mang tính biểu tượng mười một và kết thúc với con số đối ứng mang tính biểu tượng của nó, là số hai mươi hai, phù hợp với đường lối cải cách của một trăm bốn mươi bốn nghìn, vốn được mười hai sự ứng nghiệm mang tính Mê-si đại diện, qua đó bày tỏ một sự “nhân đôi” thứ hai trong đường lối của thiên sứ thứ hai. Mười hai sự ứng nghiệm mang tính Mê-si, cùng với mười hai chương, là sự “nhân đôi” của thiên sứ thứ hai, nhưng khi nhân lên thì chúng biểu thị 144.000. Phi-e-rơ được nhân đôi, và số mười hai cũng được nhân đôi. Những sự nhân đôi đó ứng nghiệm sự nhân đôi của việc Ba-by-lôn sụp đổ hai lần.

Các chương mười một đến hai mươi hai đại diện cho thiên sứ thứ hai của Khải Huyền chương mười bốn. Mười là biểu tượng của một sự thử thách, và bài thử thứ nhất trong ba bài thử là mười chương đầu của Ma-thi-ơ. “Mười” tượng trưng cho một sự thử thách. Bởi vì Ma-thi-ơ là alpha đối với omega của Khải Huyền, nên chương một của cả hai sách đều bắt đầu bằng một sự mặc khải về Chúa Giê-su Kitô. Trong chương một, Giô-sép bị thử thách ở chỗ có tin thiên sứ hay không. Đối lại với ông là Xa-cha-ri, cha của Giăng Báp-tít, người đã không tin và thất bại trong cùng bài thử đó. Một người chấp nhận một sự sinh ra do sự quan phòng, người kia thì nghi ngờ.

Trong chương hai, Hê-rốt sợ sự ra đời của một vị vua mới, và Giô-sép cùng Ma-ri-a trốn sang Ai Cập. Giăng Báp-tít đem đến bài thử đầu tiên trong chương ba, một bài thử mà Bà White xác định là sinh tử, vì bà đã viết rằng “những ai từ chối sứ điệp của Giăng thì không thể nhận được ích lợi từ Chúa Giê-su.” Thiên sứ thứ nhất là một sứ điệp thử thách kêu gọi loài người, như Giăng đã làm, hãy kính sợ Đức Chúa Trời, vì giờ phán xét của Đức Chúa Trời đang đến. Điều này được thể hiện qua Giăng khi ông hỏi: “Ai đã dạy các ngươi trốn khỏi cơn thịnh nộ sắp đến?”

Sau đó, trong chương bốn, Chúa Giê-su ăn chay bốn mươi ngày, và điều đó kết lại bằng ba thử thách riêng biệt, vì ba thử thách này luôn được thể hiện trong sứ điệp của thiên sứ thứ nhất. Rồi Chúa Giê-su bắt đầu xây dựng các nền tảng bằng cách chọn các môn đồ của Ngài, vì với Ê-xơ-ra và Nê-hê-mi, nền móng của đền thờ đã được đặt trong bối cảnh lịch sử của sắc lệnh thứ nhất, và với phong trào Miller, các nền tảng đã được đặt trong lịch sử về sứ điệp của thiên sứ thứ nhất. Những nền tảng ấy là các Mối Phúc, tiếp đến là các phép lạ của Ngài, qua đó Ngài sai mười hai môn đồ đi, kết thúc chương mười. Khi ấy, mười hai môn đồ đã vào vị trí, và lời linh hứng xác định rằng các môn đồ chính là nền tảng của Hội Thánh Cơ Đốc. Đến chương mười một, các nền tảng đã hoàn tất.

Trong chương mười một, các môn đồ đang tự mình thi hành chức vụ; Chúa Giê-su thì ở một mình, cho thấy một sự ngắt quãng rõ rệt giữa chương mười và chương mười một. Từ chương một đến chương mười là sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, kết thúc khi thiên sứ thứ hai đến. Thiên sứ thứ hai tạo ra một sự chia rẽ, một sự tách biệt, như giữa những người theo Miller và những người Tin Lành. Chương mười kết thúc với việc Chúa Giê-su tách khỏi các môn đồ, và trong chương mười một Ngài ở một mình.

Chương 11 đến 22 đại diện cho thiên sứ thứ hai, dẫn đến các chương 23 đến 28, như dòng thứ ba của thiên sứ thứ ba. Dĩ nhiên thiên sứ thứ ba đi đến luật Chủ nhật, điều mà Lễ Vượt Qua của các chương 26 đến 28 tượng trưng. "23" là biểu tượng của sự chuộc tội, và chương đầu tiên trong sáu

chương đó đại diện cho sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và ba chương cuối đại diện cho sứ điệp của thiên sứ thứ ba. Hai chương ở giữa (24 & 25) đại diện cho thiên sứ thứ hai. Ba chương cuối chứa "23" cột mốc cụ thể, liên kết chương "23," như thiên sứ thứ nhất hay khởi đầu, và các chương 26 đến 28 như thiên sứ thứ ba, với "23" cột mốc. Chương 23 là thiên sứ thứ nhất, hai chương kế tiếp là thiên sứ thứ hai và ba chương cuối là thiên sứ thứ ba.

Dòng thứ ba trong sách Mát-thêu tượng trưng cho thiên sứ thứ ba và được chia thành ba bước. Chương 23 là bước thứ nhất và là thiên sứ thứ nhất. Các chương 24 và 25 là bước thứ hai và là thiên sứ thứ hai. Các chương 26, 27 và 28 là bước thứ ba và là thiên sứ thứ ba. Một chương cho thiên sứ thứ nhất, hai chương cho thiên sứ thứ hai và ba chương cho thiên sứ thứ ba. Cái thứ ba, tức Lễ Vượt Qua, tượng trưng cho thập tự giá, đến lượt nó tương ứng với luật ngày Chủ nhật, cũng được biểu trưng bởi Lễ Ngũ Tuần.

Lễ Ngũ Tuần gắn liền với con số 50, và 50 là biểu tượng của Năm Hân Hi. Năm Hân Hi bao gồm năm thứ bốn mươi chín, là kết thúc của chu kỳ thứ bảy gồm bảy năm. Số 49 đứng trước số 50, nhưng liên hệ trực tiếp với nó. Dòng thứ ba trong sách Ma-thi-ơ bắt đầu với chương 23, sau đó là hai chương (24, 25) cộng lại thành 49, ngay trước thiên sứ thứ ba đại diện cho số 50.

Khởi đầu của chuỗi sáu chương là "23" và phần kết thúc là các cột mốc "23"; và con số thu được khi cộng chương 26 với 27 và 28 là "81", là một biểu tượng cho các thầy tế lễ được lòng ghép ngay trong những câu nêu rõ sự đổ huyết mà Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm Trên Trời sẽ dùng trong chức vụ thượng tế của Ngài. Vì lý do này, tựa đề của chương "81" trong sách The Desire of Ages dựa trên Ma-thi-ơ 28.

Chương 81 - 'Chúa đã sống lại'

Chương này dựa trên Ma-thi-ơ 28:2-4, 11-15. Nguyên vọng của các thời đại, 780.

Con số "81" tượng trưng cho chức tư tế, và trong Lê-vi Ký 8, bảy ngày thánh hiến các thầy tế lễ được trình bày. Trong Dân-số Ký chương 8, việc thanh tẩy những người Lê-vi được trình bày. Trong 2 Sử-ký, có "81" thầy tế lễ chống lại vua Uzziah, và đoạn này trực tiếp góp phần vào việc thiết lập thông điệp về sự đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn.

Nhưng khi ông trở nên mạnh mẽ, lòng ông kiêu ngạo đến nỗi đưa ông đến chỗ diệt vong; vì ông đã phạm tội nghịch cùng Chúa là Đức Chúa Trời của mình và đi vào đền thờ của Chúa để xông hương trên bàn thờ xông hương. Thầy tế lễ Azariah vào theo sau ông, và cùng với ông có tám mươi thầy tế lễ của Chúa, đều là những người dũng cảm. Họ chống lại Vua Uzziah và nói với ông: "Uzziah, việc xông hương dâng lên Chúa không thuộc về ông, nhưng thuộc về các thầy tế lễ, con cháu Aaron, những người đã được thánh hiến để xông hương; hãy ra khỏi nơi thánh, vì ông đã vi phạm; điều ấy sẽ không mang lại cho ông vinh dự từ Chúa là Đức Chúa Trời."

Bấy giờ U-xi-a nổi giận, tay cầm lư hương để đốt hương; và trong khi ông đang giận các thầy tế lễ, thì bệnh phung liền nổi lên nơi trán ông trước mặt các thầy tế lễ trong đền thờ của Chúa, bên cạnh bàn thờ xông hương. A-xa-ri-a, thầy tế lễ cả, cùng tất cả các thầy tế lễ nhìn ông, kìa, ông đã bị phung nơi trán; họ bèn đuổi ông ra khỏi đó; chính ông cũng vội vã đi ra, vì Chúa đã

đánh phạt ông. Vua U-xi-a bị phung cho đến ngày qua đời, và vì là người phung nên ở biệt lập trong một nhà riêng; vì ông bị tách khỏi đền thờ của Chúa. Còn Giô-tham, con trai ông, trông coi cung nhà vua, xét xử dân trong xứ. 2 Sử ký 26:16-21.

Tám mươi một, như một biểu tượng, gắn liền với các thầy tế lễ đã phản đối nỗ lực của Uzziah dâng tế lễ trong đền thánh. Cấu trúc tiên tri của đoạn về Uzziah tương ứng với cấu trúc tiên tri của Daniel chương mười một, câu mười một và mười hai. Cả hai đoạn đều nêu ra một vị vua phương nam, người trở nên kiêu ngạo vì các chiến thắng quân sự, đặc biệt là chiến thắng gần đây trước một vua phương bắc. Khi câu mười một của Daniel chương mười một được Ptolemy ứng nghiệm tại trận Raphia, ông, cũng như Uzziah, đã tìm cách dâng một tế lễ trong đền thánh tại Jerusalem, nhưng bị các thầy tế lễ ngăn cản. Dòng trên dòng, hai nhân chứng chỉ ra cuộc chiến Ukraine gần như đã kết thúc.

Chương tám mươi một của The Desire of Ages dựa trên Ma-thi-ơ 28 và chỉ ra rằng Đấng Christ đã thắng thiên đê bắt đầu chức vụ Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm trên trời của Ngài.

Vậy, tóm lại những điều chúng ta đã nói là: Chúng ta có một thầy tế lễ thượng phẩm như thế, đang ngồi bên hữu ngài của Đấng Uy Nghi trên trời. Hê-bơ-rơ 8:1.

Con số "81" là một biểu tượng của các thầy tế lễ, và các chương 26, 27, 28; bước thứ ba của dòng thứ ba trong Matthew cộng lại là 81. Bước thứ hai cộng lại là 49 và bước thứ nhất là 23. Tám mươi một tượng trưng cho 80 thầy tế lễ và một thầy tế lễ thượng phẩm trong lời chứng của Uzziah. Ở cấp độ này, 80 thầy tế lễ là con người, và thầy tế lễ thượng phẩm là Thiên Liêng. 81 tượng trưng cho sự kết hợp giữa Thần tính và nhân tính. Chữ số một trong số tám mươi một tượng trưng cho Thần tính.

Chữ số một trong số mười một tượng trưng cho nhân loại và cả thiên tính. Chữ số một trong số hai mươi một tượng trưng cho thiên tính, còn hai mươi tượng trưng cho nhân loại. Sự kết hợp giữa hai và một có thể thấy ở các môn đệ trên đường đến Emmaus.

Sự kết hợp của ba và một là nhân tính và thần tính, như được biểu trưng bởi lò lửa hùng của Shadrach, Meshach và Abednego.

Sự kết hợp giữa bốn và một chỉ ra rằng sự kết hợp giữa thần tính và nhân tính được hoàn tất trong thế hệ thứ tư.

Sự kết hợp năm và một chỉ ra năm trinh nữ đang chờ chú rể.

Sự kết hợp giữa sáu và một biểu thị mối quan hệ của con người với Sa-bát ngày thứ bảy, mà Đức Chúa Trời là Chúa của ngày ấy. Con số "sáu" là biểu tượng của con người, và "một" là Đấng Christ.

Sự kết hợp giữa bảy và một biểu trưng cho sự chuyển tiếp của hội thánh thứ bảy, La-ô-đi-xê, sang kinh nghiệm Phi-la-đen-phi.

Số 81 là một biểu tượng của các tư tế và mối quan hệ của họ với vị thượng tế.

Sự kết hợp giữa chín và một biểu thị sự hoàn tất. Thai kỳ kéo dài chín tháng. Có chín thế hệ trước Nô-ê, và chín thế hệ sau đó dẫn đến giao ước. Chúa Giê-su trút linh hồn vào giờ thứ chín. Sự kết hợp giữa chín và một cho thấy sự hoàn tất của công việc đóng ấn dân Ngài.

Trong bối cảnh này, số một là sự kết hợp giữa nhân tính và thần tính, số hai là Vị Thầy thiêng liêng dạy dỗ nhân loại. Số ba là sứ điệp của ba thiên sứ, là sứ điệp mà họ được dạy ở số hai. Số bốn xác định thế hệ thứ tư, qua đó chỉ ra lịch sử tiên tri khi năm trình nữ khôn ngoan được bày tỏ và được tái tạo, như được đại diện bởi ngày sáng tạo thứ sáu. Rồi bước thứ bảy xác định sự chuyển tiếp sang Phi-la-đen-phi và điều bí ẩn về kẻ thứ tám thuộc về bảy. Tại thời điểm ấy, giao ước được hoàn tất, và chức tư tế của “81” được nêu cao để hoàn tất công việc được biểu trưng bởi số chín. Ở mỗi bước, số một là Sư Tử của chi phái Giu-đa, cũng là Palmoni, Đấng Định Số Diệu Kỳ. 81 là biểu tượng của các tư tế. Palmoni đã tạo ra mọi con số.

Số mười một bằng một nửa của hai mươi hai, và cả hai đều tượng trưng cho sự kết hợp giữa thần tính và nhân tính. Trong một bài viết gần đây, tôi đã đưa vào hai phát biểu bàn về sự khởi đầu và kết thúc.

Câu khẳng định đầu tiên cho biết rằng khi Ellen White có những thị kiến ban đầu về đền thánh, bà được tỏ cho thấy rằng điều răn về ngày Sa-bát tỏa sáng rực rỡ hơn các điều răn khác. Bà cũng được tỏ cho thấy rằng vào những ngày sau rốt, "giáo lý về sự nhập thể" được bao phủ bởi một vàng sáng dịu nhẹ. Ngày Sa-bát là một ánh sáng ở buổi ban đầu, tiền hình cho giáo lý về sự nhập thể ở thời cuối cùng. Sự kết hợp giữa Thần tính và nhân tính chính là giáo lý về sự nhập thể, vì đó là giáo lý về việc Đấng Christ mặc lấy xác phàm loài người, qua đó nêu gương rằng Thần tính kết hợp với nhân tính thì không phạm tội.

Mười một cộng mười một bằng hai mươi hai, và số mười một mở đầu mỗi dòng giao ước gồm mười hai chương, và mỗi dòng kết thúc bằng hai mươi hai. Các chương thứ mười một và các câu thứ mười một trong Kinh Thánh tượng trưng cho những cột mốc của một trăm bốn mươi bốn nghìn.

2014

Cuộc chiến ở Ukraine bắt đầu vào năm 2014, và là tuyên bên ngoài của thời kỳ đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn người.

Vua phương nam sẽ nổi giận, sẽ kéo ra và giao chiến với vua phương bắc; vua phương bắc sẽ đem ra một đạo binh rất lớn, nhưng đạo binh ấy sẽ bị phó vào tay vua phương nam. Đa-ni-ên 11:11.

ngày 18 tháng 7 năm 2020

Nỗi thất vọng đầu tiên là việc Chúa Giê-su chân chừ, không vội đi để khiến La-xa-rơ sống lại—phép lạ tốt đỉnh và ấn chứng của Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su đã đợi bốn ngày trước khi khiến La-xa-rơ sống lại. Câu trong sách Giăng ấy xác định phép lạ cuối cùng trong bảy phép lạ được nêu rõ trực tiếp trong sách Giăng. Phép lạ thứ nhất là biến nước thành rượu. Việc suy xét bảy phép lạ kết thúc ở Giăng 11:11 đem lại nhiều soi sáng, và tất cả các nhà thần học đều đồng ý rằng

trong sách Giăng chỉ có bảy phép lạ, dựa trên việc những phép lạ ấy được nêu rõ trực tiếp. Vì lý do này, họ không tính sự sống lại của Đấng Christ là dấu lạ thứ tám; nhưng đó vẫn là một phép lạ, và sự sống lại của Ngài là dấu của giao ước, nên sự sống lại trong sách Giăng là phép lạ thứ tám—nói theo hệ bảy phép lạ—vì mỗi phép lạ trong bảy phép lạ trước đều được thực hiện bởi quyền năng sự sống lại của Ngài.

Ngài đã phán những điều ấy; và sau đó Ngài lại phán với họ rằng, Bọn chúng ta Lazarus đang ngủ; nhưng Ta đi, để đánh thức người dậy khỏi giấc ngủ. Giăng 11:11.

Tháng Bảy năm 2023

Vào tháng 7 năm 2023, tiếng nói trong sa mạc bắt đầu cất tiếng công bố một sứ điệp mang Thần Khí của sự sống.

Và sau ba ngày rưỡi, Thần của sự sống từ Đức Chúa Trời đã vào trong họ, và họ đứng dậy; và nỗi sợ hãi lớn đã bao trùm những ai thấy họ. Khải Huyền 11:11.

John được sinh ra tám ngày trước luật Chủ nhật, vì chính vào thời điểm luật Chủ nhật mà cha của ông, Zechariah, lên tiếng. Tên của John được đổi từ Zechariah thành John vào thời điểm luật Chủ nhật, khi sự đổi tên của ông xác định một mối quan hệ giao ước. Sự chào đời đó tượng trưng cho sự phục sinh của những người bị sát hại trên đường phố vào ngày 18 tháng 7 năm 2020.

Quả thật, Ta nói cùng các ngươi: Trong những người do phụ nữ sinh ra, chưa từng xuất hiện ai lớn hơn Giăng Báp-tít; dấu vậy, người nhỏ nhất trong nước thiên đàng còn lớn hơn ông. Ma-thi-ơ 11:11.

2024

Ê-sai chỉ ra sự quy tụ lần thứ hai đã được ứng nghiệm vào năm 1849. Sự quy tụ lần thứ hai bắt đầu vào tháng 7 năm 2023 và kết thúc khi dân của Đức Chúa Trời được đóng ấn.

Trong ngày đó, Chúa sẽ lại giơ tay lần thứ hai để thu nhặt phần sót lại của dân Ngài, tức những kẻ còn sót, từ A-si-ri, từ Ai Cập, từ Pa-thrốt, từ Cút, từ Ê-lam, từ Si-nê-a, từ Ha-mát, và từ các đảo ngoài biển. Ê-sai 11:11.

Ngay trước luật ngày Chủ nhật

Giê-su vừa kết thúc cuộc vào thành khải hoàn, qua đó xác định sự chuyển tiếp từ Tiếng Kêu Nửa Đêm sang luật Chủ nhật; Ngài có mười hai môn đồ ở cùng, vì họ đã được chọn trước khi có luật Chủ nhật.

Và Chúa Giê-xu vào thành Giê-ru-sa-lem, và vào đền thờ; khi Ngài đã xem xét khắp mọi sự chung quanh, và lúc chiều tối đã đến, Ngài đi ra Bê-tha-ni cùng mười hai người. Mác 11:11.

Khi việc đóng ấn trên một trăm bốn mươi bốn ngàn người được hoàn tất, ngay trước luật ngày Chủ nhật, sự kết hợp của người chồng của Thần tính với người vợ của nhân loại được hoàn tất, và cả hai đời đời là một, vì sự chuộc tội đã hoàn tất.

Dầu vậy, trong Chúa, chẳng có người nam mà không có người nữ; cũng chẳng có người nữ mà không có người nam. 1 Cô-rinh-tô 11:11.

Sự sinh nở kỳ diệu của Sarah, một sự sinh nở đã bị trì hoãn từ lâu kể từ cuộc nổi loạn năm 1863, được hoàn tất khi người nữ trong Khải Huyền mười hai sinh đôi. Đứa con đầu tiên ra đời vào Tiếng Kêu Lúc Nửa Đêm và đứa con thứ hai vào luật Chủ nhật. Đứa con ra sau có sợi chỉ đỏ thắm, tượng trưng cho dấu hiệu của Rahab tại Jericho.

Bởi đức tin, chính Sa-ra cũng nhận được sức để thụ thai, và đã sinh con khi đã quá tuổi, vì bà xem Đấng đã hứa là thành tín. Hê-bơ-rơ 11:11.

Luật ngày Chủ nhật cho Laodicea

Giê-rê-mi chỉ ra sự phán xét dành cho Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê.

Vì vậy Đức Giê-hô-va phán như vậy: Này, Ta sẽ giáng tai họa trên họ, là điều họ không thể thoát khỏi; và dầu họ kêu cầu Ta, Ta cũng sẽ không nghe họ. Giê-rê-mi 11:11.

Ê-xê-chi-ên đồng ý với sự phán xét của Giê-rê-mi đối với Cơ Đốc Phục Lâm.

Thành này sẽ không phải là cái vạc của các ngươi, các ngươi cũng sẽ không là thịt ở giữa nó; nhưng ta sẽ xét đoán các ngươi tại biên giới của Y-sơ-ra-ên. Ê-xê-chi-ên 11:11.

Việc Israel cổ đại bị Đức Chúa Trời bỏ qua như dân giao ước của Ngài bao gồm việc Ngài khơi dậy lòng ghen tị nơi những người từng là dân giao ước vì những gì họ đã vứt bỏ. Điều này sẽ lặp lại đối với Cơ Đốc Phục Lâm khi luật Chủ nhật được ban hành.

Tôi nói vậy: Họ có vấp ngã để rồi ngã hẳn sao? Chẳng hề! Trái lại, bởi sự vấp ngã của họ, sự cứu rỗi đã đến với các dân ngoại để khiến họ phải ghen. Rô-ma 11:11.

Phong trào Phục Lâm, dựa trên công trình của William Miller mà họ lại bác bỏ, vẫn là phong trào đã xây dựng đền thờ; nhưng cũng như Sa-lô-môn, người cũng đã xây đền thờ, họ đã bội giao ước và vương quốc sẽ bị lấy khỏi họ, và sẽ được trao cho một dân sẽ quản trị vườn nho của Đức Chúa Trời theo như Ngài chỉ dẫn.

Bởi có đó Đức Giê-hô-va phán với Sa-lô-môn: Vì ngươi đã làm điều này và không giữ giao ước cùng các luật lệ của ta mà ta đã truyền cho ngươi, ta chắc chắn sẽ đoạt lấy vương quốc khỏi ngươi và ban nó cho tôi tớ của ngươi. 1 Các Vua 11:11.

Luật ngày Chủ nhật cho Philadelphia

Đến khi có đạo luật ngày Chúa nhật, Hội Thánh khai hoàn được đưa vào miền đất riêng của mình, theo lời các tiên tri, và miền đất ấy tràn đầy sứ điệp về mưa rào muôn. Giê-ri-cô đã được xây dựng lại vào năm 1863, và khi đạo luật ngày Chúa nhật đến, Giê-ri-cô sụp đổ.

Nhưng xứ mà các ngươi đi vào để nhận lấy là xứ đồi núi và thung lũng, uống nước mưa từ trời. Phục truyền Luật lệ Ký 11:11.

Một thành là một vương quốc, và Hội Thánh khai hoàn đại diện cho vương quốc vinh hiển của Đấng Christ. Vương quốc của Hội Thánh khai hoàn ấy bắt đầu từ luật ngày Chủ Nhật, khi Hội Thánh của Ngài được nâng lên và tôn cao trên mọi núi và đồi.

Nhờ lời chúc phước của người ngay thẳng, thành được tôn cao; nhưng bởi miệng kẻ ác, thành bị lật đổ. Châm Ngôn 11:11.

Vào giờ thứ chín, thiên sứ đến với Cornelious, bảo ông sai người đi mời Peter, qua đó xác định thời điểm khi Tin Lành đến với dân ngoại vào thời điểm luật ngày Chủ nhật. Khi Peter được Đức Chúa Trời chỉ dẫn để đi, điều đó diễn ra trong bối cảnh một khái niệm về việc ăn những con vật ô uế. Điều này được ứng nghiệm tại luật ngày Chủ nhật. Giờ thứ chín trùng với giờ thứ chín, khi Đấng Christ qua đời. Giờ thứ chín tượng trưng cho sự kết thúc của một thời kỳ bắt đầu từ giờ thứ ba, khi Giê-su bị đóng đinh, và Ngài chết sáu giờ sau đó. Đó cũng là khoảng thời gian của Peter: ở phòng trên lầu vào giờ thứ ba, rồi ở đền thờ vào giờ thứ chín. Một giờ thứ chín kết thúc bằng cái chết của Đấng Christ; đến giờ thứ chín kế tiếp, Peter ở trong đền thờ công bố sứ điệp của Joel. Cái chết của Đấng Christ chấm dứt mối quan hệ giao ước với Israel và mở cánh cửa cho dân ngoại, được đại diện bởi Cornelious.

Và kia, tức thì có ba người đã đến nhà nơi tôi đang ở, được sai từ Xê-sa-rê đến với tôi. Công vụ các Sứ đồ 11:11.

Chúng sẽ là một điều gớm ghiếc đối với các ngươi; các ngươi chớ ăn thịt chúng, nhưng phải coi xác chúng là gớm ghiếc. Lê-vi Ký 11:11.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Tôi mơ rằng Thượng Đế, bằng một bàn tay vô hình, đã gửi cho tôi một chiếc tráp được chế tác kỳ xảo, dài khoảng mười inch, thân vuông cạnh sáu inch, làm bằng gỗ mun và khảm ngọc trai một cách tinh xảo. Trên chiếc tráp có gắn một chiếc chìa khóa. Tôi liền lấy chìa khóa mở tráp thì, thật kinh ngạc và sùng sốt, tôi thấy nó chứa đầy đủ loại và đủ cỡ châu báu, kim cương, đá quý, cùng những đồng tiền xu bằng vàng và bạc đủ mọi kích cỡ và giá trị, được sắp đặt đẹp đẽ ở những chỗ tương ứng của chúng trong tráp; và với cách sắp đặt như thế, chúng phản chiếu ánh sáng và vẻ huy hoàng chỉ mặt trời mới sánh kịp...

Tôi nhìn vào chiếc hộp báu, nhưng mắt tôi lóa lên trước cảnh tượng ấy. Chúng sáng rực gấp mười lần so với trước kia. Tôi nghĩ rằng chúng đã bị chà xát trong cát bởi những bàn chân của những kẻ gian ác, những kẻ đã làm chúng tản mát và giẫm vùi chúng vào bụi đất. Chúng được sắp xếp theo một trật tự tuyệt đẹp trong chiếc hộp, mỗi món ở đúng chỗ của nó, mà chẳng thấy dấu hiệu nào cho thấy người đã bỏ chúng vào phải nhọc công. Tôi kêu lên vì quá đổi vui mừng, và tiếng kêu ấy đã đánh thức tôi dậy. Những Bài Viết Sớm, 81-83.

"Bạn đang cho rằng sự tái lâm của Chúa còn quá xa. Tôi thấy mưa rào muện sẽ đến [đột ngột như] tiếng kêu nửa đêm, và với sức mạnh gấp mười lần." Spalding và Magan, 5.

Và trong mọi vấn đề về khôn ngoan và hiểu biết mà vua tra hỏi họ, vua thấy họ giỏi hơn gấp mười lần tất cả các thuật sĩ và thầy chiêm tinh trong toàn cõi vương quốc của mình. Đa-ni-ên 1:18-20.

